

Onbeş günlük

DERİMA

TKP Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 11 (193)

15 Haziran 1977

- İÇİNDEKİLER:
1. 5 Haziran seçimlerinin sonuçları
 2. TKP MK'nin 5 Haziran seçimleri üstüne Bildirisi
 3. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın AKP organı "Unsere Zeit" gazetesine verdiği demeç
 4. İşçi grevleri ve sınıfsal dayanışma

5 Haziran seçimlerinin sonuçları

5 Haziran'da genel seçimler yapıldı. Seçimlere sekiz parti katıldı. Seçimlerin kesin sonuçlarına göre, CHP 213, AP 189, MSP 24, MHP 16, CDP 3, DP 1, bağımsızlar 4 sayıyı çıkardılar. Legal sosyalist partilerden TIP ve/TBP seçimlerde bir varlık gösteremediler.

Böylece, 1977 Genel Seçimlerinde gerici-faşist güçler, Demirel ortaklığı geriledi. CHP geçen seçimlere kıyasla sandalye sayısını önemli ölçüde arttırdı. AP ise koalisyon ortaklarının, gerici küçük partilerin oylarını topladı. İşbirlikçi burjuvazinin vurucu gücü faşist MHP 1973 seçimlerinde

ancak 3 sayılay çıkarırken bu seçimlerde 16 sayılay kazandı. Gerici faşist güçlerin kanlı terörüne saldırı ve yıldırımlarına karşın, seçimlere katılma oranı geçen seçimlere kıyasla yükseldi, % 72'yi buldu. Özellikle işçi sınıfının güçlü ve örgütlü olduğu yerlerde demokratik ve köylü hareketlerinin gelişmiş olduğu bölgelerde demokratik güçlerin başarısı daha kesin bir biçimde ortaya çıktı.

Demirel ve ortakları , onların vurucu gücü komandolar, polis, kanlı saldırılarını seçim günü de sürdürdü. Seçim günü ve sonrası 5 vatandaşımız daha polis ve komandoların saldırısına kurban gitti. Birçok vatandaşımız da yaralandı. Seçim kampanyası sırasında eli kanlı hükümetin polisi ve faşist komandoları 60 yurttaşımızı öldürmüşlerdir.

B İ L D İ R İ

Seçimler sonrası genel durum

Hükümetin, anti-demokratik, faşist baskı ve saldırılarla yürüttüğü bir seçim kampanyasından sonra genel seçimler yapıldı. Seçim sonuçları şu gerçeği gösteriyor: Hükümetin, CIA'nın, faşist ve Maoçu çetelerin bütün saldırı ve provokasyonlarına karşın emekçi halkımızın seçimlere aktif ve yığın-sal olarak katıldığı, önemli ölçüde TKP'ni önerdiği yönde oy kullandığı, ilerici güçlerin oyları bölmediği görüldü. İlerici, anti-faşist, demokratik hakların genişletilmesinden yana güç-ler de başarılar elde etti. Bu başarılar yalnız kazanılan oy sayısında ve oranında belirmiyor. İşçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin güçlenmesinde, TKP'nin işçi ve emekçi yığınları arasında örgütsel politik etkenliğinin artmasında, sınıf sendikacılığının kuvvetlenmesinde, legal sosyalist akım-daki dar ve sekte görüşlerin yıkılmasında, sarı sendikacılı-ğın daha geniş ölçüde demaske edilmesinde de beliriyor. Anti-faşist, anti-emperyalist, demokratik akımlara bağlı yığınlarda ortak düşmana karşı hareket yönünde eylem birliğinin oluşma süreci de gelişti.

Çözüm bekleyen bunalımlar durmadan derinleşiyor. Enflâs-yon, işsizlik, pahalılık boyutları sürekli olarak artıyor. Bunun sonucu olarak emperyalizmin dayattığı devalüasyon soru-nu ortada duruyor. Bundan başka emperyalizme olan "borçları" ödemek zorunluğu kapıya dayanmıştır. Halkımızın emperyalizme

ödeyeceği borcu yoktur. Emperyalizm borç olarak verdiği dayattığı sömürü ve talanlarla emekçi halkımızın sırtından kat kat çıkarmıştır.

TKP, emperyalizmle bağlanan bütün kölelik anlaşmalarının yırtılmasından, sömürü ilişkilerinin koparılmasından, silâhlanma yarışına son verilmesinden yanadır. Sosyalist ülkelerle, bütün komşularımızla içten ilişkiler kurulmasından da yanadır. Bütün ülkelerle eşit koşullarla ve ulusal çıkarlarımıza uygun ekonomik ilişkiler kurulmalıdır.

Hükümet sorunu

Kurulacak hükümeti bu gibi güncel ve çözümü zor çetin sorunlar bekliyor. CHP hangi yoldan, hangi biçimde olursa olsun, hükümet kurduğunda yalnız anti-faşist değil, açık ve kesin anti-emperyalist, demokratik bir programla çıkmazsa bu sorunların üstesinden gelmek olanağını bulamaz. Bunun için de CHP yöneticilerinin Meclis aritmetiği ile yetinmemeleri, Meclis dışında da bütün demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist, devrimci güçlerle, akımlarla, yığın örgütleri ile diyaloglar, bağlaşıklıklar kurmaları gerekir. Bu konuda CHP yöneticilerine ağır ve tarihsel bir sorumluluk düşüyor.

Seçim sonuçları şu gerçeği de ortaya koydu: İşbirlikçi, faşist güçler gerilemelerine karşın, çökmemişlerdir. Belli olanakları ellerinde tutuyorlar. Hükümetlerini sürdürme olanakları da vardır.

Bugün başta gelen tehlike budur.

Gericilerin baskı ile, hileyle aldıkları oylar büyük ölçüde işbirlikçi burjuvazinin en önemli örgütü AP'de toplandı. Onun vurucu gücü faşist MHP güçlendi. Bunların hükümeti sürerse, seçimleri izliyen günlerde de görüldüğü gibi, faşist yöntemler, saldırılar daha da yoğunlaşacak, kan gövdeyi götürecektir. Enflasyon, pahalılık, işsizlik daha da bindirecektir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin dayattığı devalüasyonun, borçların, dış ticaret açıklarının, sömürü ve talanın daha da ağırlaşan yükü emekçi halkın omuzlarına binecektir. Bundan ötürü, Demirel-faşist Türkeş hükümetinin kurulmasını önlemek ulusal bir ödevdir.

TKP bu tehlikeyi önlemek için bütün anti-emperyalist, demokratik, anti-faşist güçleri bir savaş plâtförmünde eylem birliğine çağırıyor. Bu savaşımın yalnız parlamentoda yürütülmesini değil, yığınların harekete geçirilmesi ile de yürütülmesini öneriyor.

Seçim sonrası aşamada parti örgütlerimize, komünistlere de yeni yeni ödevler düşüyor: Demirel ortaklığının devamını önlemek için yığın savaşını, en başta işçi sınıfının direnişini örgütlemek. Bu arada partiyi güçlendirmek. İşçi sınıfının birliğini daha da kuvvetlendirmek. Bütün ulusal, demokratik, anti-emperyalist ve anti-faşist güçlerin eylem birliğini pekiştirmek. Genel seçimlerde elde edilen kazanımları savunmak ve geliştirmek.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

10 Haziran 1977

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın

AKP MK organı "Unsere Zeit" gazetesine verdiği demeç

Soru: Ülkenizde egemen güçler Türkiye Komünist Partisi'ni bu seçimlere de katılmasına engel oldular. Bu gerçek karşısında seçimler ne denli özgür sayılabilirler ?

Yanıt: TKP, 57 yıllık varlığının 55.yılına illegal koşullarda savaşmak zorunda bırakılmıştır. Bugün Avrupa'da yasaklanmış tek Komünist Partisi TKP'dir. Bu nedenle TKP seçimlere legal katılamadı. Bundan ötürü de seçimlerin, burjuva parlamentarizm ölçülerine göre bile demokratik ve özgür olduğu söylenemez. Fakat TKP, yasaklara karşın, aday gösterememekle beraber, seçim platformuyla, parti örgütleriyle seçim kampanyasına, seçimlere aktif bir biçimde katıldı. Partinin, burjuvazi içindeki ayrışmaları gözönünde tutan seçim plâformunun özü şudur: Aşırı gerici, işbirlikçi ve faşist politikacılardan kurulmuş olan Demirel ortaklığını seçimlerde yenilgiye uğratmak. TKP, demokratik özgürlüklerden yana çıkan, faşist yöntemlere karşı olan ulusal burjuvazinin partisinin seçimlerde üstün gelmesini yeğ gördü. Bunun için de demokratik güçlerin oylarının bölünmesini önlemek ve halkın yığınsal bir biçimde seçimlere katılmasını sağlamak için sürekli çağrıda bulundu.

Seç^{men} leri bu amaçla mobilize etti.

Gerici faşist karması Demirel hükümeti, 26 aylık varlığı süresince halkın anayasal demokratik haklarını daha da budadı, egemenliğini kanlı, faşist yöntemlerle yürüttü. Bu yöntemlerin doruk noktası 1 Mayıs saldırısı oldu. 750 000 işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs mitingine yapılan saldırı sonucunda 60'a yakın yurttaş öldü, yüzlercesi yaralandı, tutuklandı. Saldırıyı hükümet, CIA, MIT, faşist komandolar ve Maocular birlikte yürüttü. Saldırının amaçlarından biri işçi sınıfını yıldırma, onu seçim savaşının dışına atma, seçimlerde sandık başına gitmekten alıkoymaktı. Öteki amacı, ulusal burjuvazinin ilerici kolunu, onun seçimlere katılan partisini paralyze etmektir. Faşist komandolar, Maocular, gizli polis birlikte CHP'nin mitinglerine saldırdılar. CHP Genel Başkanı Ecevit'e karşı suikastler bile tertiplendi.

Hükümeti oluşturan gerici işbirlikçi burjuvazinin elinde bütün devlet aygıtı: polisi, ordusu, tüm basın yayın araçları, hepsi vardı. Büyük Amerikan haber ajansları da egemen gerici çevrelerin politik örgütlerine yardım etti. CIA uzmanları seçim bölgelerini dolıştılar. Bunlar gerici partilere akıl verdiler, danışmanlık yaptılar. Bu partilerin yöneticileri, yerli-yabancı tekellerin para yardımını gördüler, seçim kampanyasını geniş parasal olanaklarla rahatça yürütebildiler. Ayrıca sayılabilecek adaylığını koyanlardan büyük paralar aldılar. Bunlar, Anadolu'da geniş halk yığınlarının karanlıklarda bırakılmış olmasından, feodal ilişkilerin kalıntılarından geniş ölçüde yararlandılar. Büyük ağalarla, şeyhlerle anlaşılar ve bunların aracılığıyla köy emekçilerinin oylarını heybelediler.

Bütün bunlar, seçimlerin özgür ve demokratik olmadığını kesinlikle gösteren olgulardır.

Soru: 5 Haziran 1977'de ülkenizde yapılan genel seçimlerin sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Yanıt: Seçimlerde ilerici güçler belli bir başarı elde ettiler. Fakat bu anti-demokratik koşullarda yapılan seçimlerin sonuçları, geniş emekçi yığınların istemlerini yansıtmaz. Halkımız, baskılara ve saldırılara, sömürü ve talan düzeyine son verilmesini istiyor. İlerici, demokratik bir düzen için savaşıyor. Halkımız, yabancı boyunduruğunu kırmak, NATO köleliğinden, Amerikan emperyalizminin, Batı Alman tekellerinin ezgisinden, yağmasından kurtulmak istiyor. İşçi sınıfının, geniş emekçi yığınlarının bu ulusal istemlerini TKP dile

getirdi, bu savaşı aktif bir şekilde yürüttü, yürütüyor. Seçimlerde bu daha somut olarak ortaya çıktı. Seçmenler Türkiye Komünist Partisi'nin sesine, çağrısına kulak verdi. Öte yandan CHP, halk yığınlarından gelen aktif atılıma ayak uydurmak zorunda kaldı. Sonuç şu oldu: Parlamentoda karşılıklı yer alım ve kutuplaşma süreci daha da belirginleşti. CHP en fazla oy sağlayan parti oldu. Sayılab sayısını 213'e çıkardı. Öte yanda hükümeti oluşturan partilerin en büyüğü AP, 189 sandalye aldı, ortaklarının oylarının çoğunu yuttu, kimini iflâs ettirdi: MSP 24 sayılab düştü. Ötekiler ikişer, üçer sandalye aldılar. Yalnız işbirlikçi burjuvazi kendisinin vurucu gücü olan faşist partinin Mecliste fazla sandalye almasına yardım etti. Bu parti, Türkeş'in partisi MHP, sandalye sayısını 3'ten 16'ya çıkardı. Bu durumda Meclise giren hiçbir parti tek başına duragan bir hükümet kuramaz. Fakat büyük partilerin ödünler vererek küçük partilerle anlaşmaya varmaları olanaksız değildir.

Soru: Görüşünüze göre ülkenizde şimdi komünistlerin ve demokratik güçlerin önünde duran en önemli sorunlar ve ödevler nelerdir?

Yanıt: Komünistlerin ve tüm ilerici güçlerin bugün önünde duran en önemli ödev, göreceli de olsa seçimlerde elde edilen başarıyı sağlama bağlamak, bunu ileriye doğru bir adım atabilmek için kullanmaktır. TKP, seçimlerde emekçi seçmen yığınlarının dayanışmasını sağlama yolunda savaştı. Kazanımları elde tutmanın garantisi bu savaşı sürdürmektir. İşçi sınıfının birliğini sağlamak, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğini oluşturmaktır. Bu eylem birliği Türkiye Komünist Partisi'nin ulusal bağımsızlık için, ileri, demokratik bir düzen için yürüttüğü savaşın köşe taşlarından birisidir. Bunu başarabilmek için TKP'nin sürekli güçlenmesi, fabrikalarda, yığınlar arasında, köyde-kentte örgütlenmesi zorunluktur. Partimiz bunu yapıyor.

Seçimlerden sonra yeni bir hükümet kurulacaktır. Gerici-faşist karması eski hükümeti oluşturan partiler, başta AP, erki elinden bırakmak istemiyor. Bunu açıkça söylüyor. Demirel seçim sonuçları belli olur olmaz Ankara'da Amerikan elçisiyle görüşme yaptı. Faşizme tırmanma tehlikesi seçimlerden sonra geçmiş değildir. Demirel takımının, faşist Türkeş'in bu heveslerini kursaklarında bırakma olanağı, ancak parlamento içinde CHP'lilerin, parlamento dışında işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının aktif savaşıyla gerçekleştirilebilir. Savaş bitmiş değildir.

İşçi grevleri ve sınıfsal dayanışma

Türkiye işçi sınıfının ekonomik, politik, istemle^r, toplumsal dönüşümler uğrunda yürüttüğü savaşım gittikçe genişliyor. Uygulanan grevler yüksek bir sınıf bilinci ile sürdürülürken, birçok işyerinde de yeni grev kararları alınıyor.

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikasının Mayıs ayının sonunda 30 bin işçiyle zor koşullar altında başlattığı grev, seçimlerden sonra yeni işyerlerini de kapsadı.

Maden-İş'in bu büyük grevinin yanı sıra, Malatya Hasan Çelebi Maden İşletmesinde 1 200 işçinin grevi, Gıda-İş Sendikasının Et ve Balık Kurumu'nda, Genel-İş'in Osmaniye ve Mihalçik belediyelerinde, Tekstil Sendikasının Ören, Bayan ve Bayrak işyerlerindeki grevleri başarılı bir biçimde sürmektedir. Bursa, Eskişehir ve İstanbul'da ise, toplam 6 bin 500 tekstil işçisinin grevi 10 Mayıs'tan beri devam etmektedir.

Yüksek bir sınıf bilinci, disiplin ve kararlılık ile sürdürülen işçi grevlerinin başlıca özelliklerinden biri de sınıfsal dayanışmanın gittikçe pekiştirilmesi ve dayanışma halkasının genişlemesidir. DİSK'e bağlı sendikaların birçoğu, Türk-İş üyesi ve bağımsız sendikaların bazıları, İKD, İCD, çeşitli meslek odaları, ilerici kuruluş ve örgütler yigit maden işçileriyle dayanışma içinde olduklarını bildirdiler. Maden-İş Sendikasıca oluşturulan Merkez Dayanışma Komitesi'ne hergün yüzlerce dayanışma mektubu gelmektedir. İşçiler, memurlar, köy emekçileri ve aydınlar grevci işçilerle dayanışma içinde olduklarını ve demokratik haklar için yürütülen savaşa aktif bir biçimde katıldıklarını bildirdiler. İlerici kadınlar grevin ilk gününde grev yerlerine koşular. Dayanışmanın sıcak ve yürekten örneklerini verdiler. İKD'nin girişimiyle geniş bir dayanışma örgütlendi. Ördükleri önlükleri, çorapları satan kadınlar topladıkları paraları grevci işçilere gönderdiler. İGD de yoğun bir dayanışma kampanyasına girişti. Gençler mahalle, mahalle, ev, ev dolaşarak, grevci işçiler için, un, pirinç, yağ, soğan gibi yiyecek maddeleri topluyor. Perma-Scharp, Karbon çelik işçileri grevdeki işçi kardeşlerini yalnız bırakmama kararı aldılar. Dayanışmanın ilk örnekleri fabrikalarda yükselmeye başladı. İşçiler, sendika aidatlarının dışında her ay

birer yevmiyelerini Grev Dayanışma Komitesi'ne vereceklerini bildirdiler. Demir-döküm işçileri de direnişteki sınıf kardeşleriyle dayanışma amacıyla birer yevmiyelerini Maden-İş'e vermeyi kararlaştırdılar.

Yurt ^{icindeki} dayanışma kampanyalarına paralel olarak, yurtdışında da sendikalar, ilerici örgütler ve işçilerimiz geniş bir yardım kampanyasına giriştiler. Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi Koordinasyon Kurulu DİSK üyesi Maden-İş Sendikasına bağlı 40 bin işçinin uyguladığı grevle ilgili olarak Maden-İş merkezine bir dayanışma telgrafı gönderdi. Telgrafta, "Batı Avrupa'da çalışan bilinçli işçilerimizin, ilericilerin yüreği, çetin savaşım içindeki grevci işçilerimizle birlikte çarpıyor" denmektedir. TBÖK ayrıca bütün örgütlerine bir çağrıda bulunarak, grevci işçilere her türlü yardımda bulunmalarını istemiştir. İngiltere, Belçika, Fransa, İsveç, Batı Berlin, Federal Almanya ve Hollanda'daki işçilerimizin ilerici örgüt ve kuruluşları da demokratik hakları uğrunda direnen işçilerle omuz omuza dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir.

Şili cuntasının işkence gemisi İstanbul limanına sokulmadı

Şili'deki faşist cuntanın, Pinoşet cellâtlarının işkence olarak kullandıkları "La Esmeralda" gemisinin Antalya limanına gelişi, Antalya'da ve çevresinde geniş protestolara yol açtı. Şili halkıyla dayanışmayı dile getirmek ve işkence gemisinin Türkiye'ye gelişini protesto etmek amacıyla düzenlenen gösteriye polis saldırdı. Birçok vatandaşımız yaralandı.

DİSK, TÖB-DER, İKD, İCD ve daha birçok ilerici kuruluş ve örgütler, çeşitli işçi sendikaları işkence gemisinin Türkiye'ye gelişini sert bir biçimde protesto ettiler. CHP'li Antalya Belediye başkanı işkence gemisinin gelişi dolayısıyla düzenlenen toplantıya katılmayı reddetti.

Protesto eylemlerinin geniş boyutlara ulaşması karşısında hükümet, işkence gemisinin İstanbul'a gelmesini yasaklamak zorunda kaldı. Bu olay, halkımızın faşizme karşı duyduğu nefreti yansıtmaktadır. Şili halkının anti-faşist savaşımıyla dayanışma içinde olan komünistlerin, ilerici, yurtsever güçlerin bir utkusudur.